ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-62

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Β' — ΔΡΑΧΜ. 20
15 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
3
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1936
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.44'—Δύσις 5.16'
Γορδίου μάρτ., Μαλαχίου Προφ.
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 15.0, ἐλ. 10.9
Ὑγρασία μεγάλη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς.
Θάλασσα τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759.8

ΜΙΑ ΟΡΘΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ

Δύο διαταγαί, ἀναφερόμεναι εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στόλου μετὰ τῶν τυχόντων χάριτος στασιαστῶν — ἡ μία ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Στόλου καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν — διαταγαὶ δὲ ἐμπιστευτικαί, μὴ προωρισμέναι διὰ τὴν δημοσιότητα διὰ λόγους αὐτονοήτους, ἐδημοσιεύθησαν ἀπὸ τὰς στήλας πρωϊνῆς φιλελευθέρας ἐφημερίδος, πλαισιωμέναι ἀπὸ τὰ σχετικὰ σχόλια, ἀναδημοσιευθεῖσαι δὲ ἀπὸ ἄλλας φιλελευθέρας ἐφημερίδας, σχολιάζονται ἤδη ποικιλοτρόπως.

Αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες τοποθετοῦν τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπὶ καθαρῶς πολιτικοῦ ἐπιπέδου. Ἀναχωροῦν ἀπὸ τὴν ἀρχήν, τὴν ὁποίαν θεωροῦν ὡς μὴ συζητήσιμον κάν, ὅτι οἱ μετὰ τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου ἀπομακρυνθέντες ἀξιωματικοὶ πρέπει ἐξάπαντος νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς τάξεις των. Καὶ φθάνουν, μοιραίως πλέον, εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι διαταγαὶ οἷαι αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος, φανερώνουν ὅτι θὰ εἶνε δυσχερεστάτη ἡ μετεκλογικὴ ἐξομάλυνσις τῆς καταστάσεως.

Εἶνε προφανὲς ἐκ τούτου, ὅτι ὑπάρχει μία βασικὴ παρεννόησις, ἐκ μέρους τῶν βενιζελικῶν, ἐφ' ἑνὸς κεφαλαιώδους ζητήματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε ἀνάγκη νὰ συνεννοηθῶμεν σαφῶς. Τὸν κατευνασμὸν τῶν παθῶν, τὴν λήθην τοῦ κακοῦ παρελθόντος, τὴν συμφιλίωσιν δὲν ὑπάρχει Ἕλλην στοιχειώδως λογικός, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ τὴν ἐπιθυμῇ καὶ νὰ μὴ τὴν θεωρῇ ἀναγκαιοτάτην διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ ὑπάρξωμεν καὶ νὰ ἀναπτυχθῶμεν ὡς ἔθνος. Καὶ δὲν ὑπάρχει Ἕλλην σωφρονῶν, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἐπεκρότησεν ἀπὸ καρδίας τὴν γενναίαν βασιλικὴν πρωτοβουλίαν πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπανόδου ἢ μὴ τῶν στασιαστῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰς τάξεις των δὲν εἶνε ζήτημα πολιτικόν, οὔτε θὰ ἔπρεπε ποτὲ νὰ τεθῇ ἐπὶ πολιτικοῦ ἐπιπέδου. Εἶνε ζήτημα καθαρῶς στρατιωτικόν, ζήτημα ἠθικῆς καὶ μόνον ὡς τοιοῦτον πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ.

Ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας, πᾶν ἄλλο ἢ ὀλίγοι — καί, σπεύδομεν νὰ προσθέσωμεν, μεταξὺ αὐτῶν ἀρκετοὶ ἄριστα καταρτισμένοι τεχνικῶς — ἐστασίασαν κατὰ τῆς ἐννόμου τάξεως, ἐναντίον τοῦ κράτους, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο μία κυβέρνησις προελθοῦσα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τῆς πλειονότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Κατέλαβον πλοῖα, ἤγειραν ὅπλα κατὰ τῶν ἐμμεινάντων εἰς τὸν ὅρκον τῶν καὶ πειθαρχησάντων εἰς τὸ ἔννομον κράτος, ἐφθειρον ὑλικὸν κρατικόν, προεκάλεσαν ἕνα ἀπαίσιον ἐμφύλιον πόλεμον, διότι ἐκρίναν αὐτοὶ ὅτι τὸ κράτος δὲν ἦτο οἷον ἔπρεπε καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ στασιάσουν. Δὲν θὰ συζητήσωμεν ἐπὶ τῆς ἰδεολογίας των, ἡ ὁποία τοὺς ὤθησεν εἰς τὰς πράξεις των. Δι' ἡμᾶς δὲν ἦτο καθόλου ἡ ὀρθή — ἀλλὰ τοῦτο, ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν εἶνε τὸ θέμα τῆς σημερινῆς συζητήσεως. Ἀπὸ οἱανδήποτε, ὅμως, ἰδεολογίαν καὶ ἂν ὡρμήθησαν, γεγονὸς εἶνε ὅτι ἐστασίασαν, ὅτι εὐρέθησαν ἀντίθετοι πρὸς τὸ φρόνημα τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία ἀπεδοκίμασεν ἐμφαντικώτατα τὸ κίνημά των. Οἱ δὲ φθάνοντες εἰς στάσιν κατὰ τῆς ἐννόμου τάξεως, ὁσηδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ πεποίθησίς των ὅτι ὀρθῶς ἔπραξαν, ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν ὅτι, εἴτε ἐπιτυχάνοντες, εἴτε ἀποτυχάνοντες, προσφέρουν ἑαυτούς, ἐὰν εἶνε εἰλικρινεῖς, ὁλοκαύτωμα εἰς τὴν οἱανδήποτε ἰδεολογίαν τὴν καὶ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ζητοῦν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς τάξεις, τὰς ὁποίας κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἐγκατέλειψαν, διότι τότε θ' ἀπεδείκνυον ἑαυτοὺς ὡς κινηθέντας ἐξ ἰδιοτελῶν ἐλατηρίων, μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καρπωθοῦν τὰς συνεπείας τῆς στασιαστικῆς των ἐκδηλώσεως.

Ἡ πατρὶς — λέγουν μερικοὶ — ἔχει ἀνάγκην, σήμερον ἰδίως, ὅλων τῶν ἀρτίως κατηρτισμένων ἀξιωματικῶν. Ναί, ἀλλ' ἀναμφισβητήτως ὁ ἀρτιώτερος καταρτισμὸς ἑνὸς ἀξιωματικοῦ δὲν εἶνε ἡ τεχνική του ἱκανότης, ἡ ἐπαγγελματική του — ἂς εἴπωμεν — ἀξία, ἀλλά, πρὸ πάντων, ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθῆκον, ἡ πειθαρχικότης του, ἡ ὑπακοὴ εἰς τοὺς νόμους. Καὶ πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν ἕνας ἐπανερχόμενος στασιαστὴς ἀξιωματικὸς νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν τὴν πίστιν εἰς τὸ καθῆκον, τὴν πειθαρχίαν, τὴν ἀπόλυτον νομιμοφροσύνην, ὅταν αὐτὸ τοῦτο τὸ παράδειγμά του θὰ εὑρίσκεται εἰς τόσην ἀντίθεσιν μὲ τὴν διδασκαλίαν του; Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ἀπὸ ὅλους, ὅτι θέλομεν τὴν συμφιλίωσιν, ὄχι ὅμως ὑπονομευτικὴν τῶν θεμελίων τῆς πολιτείας. Οἱ στασιασταὶ ἔτυχον χάριτος, αἱ δημευθεῖσαι περιουσίαι των τοῖς ἀπεδόθησαν, ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπανέλθουν ὡς ἠθικῶς ἰσότιμοι πρὸς τοὺς τηρήσαντας τὸν ὅρκον των, τοὺς ἐμμείναντας εἰς τὸ καθῆκον, τοὺς πιστῶς πειθαρχήσαντας εἰς τὸ ἔννομον κράτος. Ἡ ἐπαναφορὰ των θ' ἀπετέλει πλῆγμα ἐπικίνδυνον κατὰ τῆς ἰδέας τῆς νομιμοφροσύνης καὶ τῆς πειθαρχίας, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ στρατὸς, στόλος, ἀεροπορία. Ἐὰν ἐπανήρχοντο εἰς τὰς τάξεις, ὁ πρῶτος τυχὼν ὀπλίτης ἢ ναύτης θὰ ἠμποροῦσεν, ἐρμηνεύων καὶ αὐτὸς ὑποκειμενικῶς καὶ κατὰ τὴν κρίσιν του τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον, νὰ ἐξεγείρεται κατὰ τοῦ διοικητοῦ του, νὰ στασιάζῃ, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τοῦτο δὲν θὰ εἶχεν, εἰς τὸ τέλος, καμμίαν σοβαρὰν δι' αὐτὸν συνέπειαν. Ἀλλὰ τὴν συμφιλίωσιν τὴν θέλομεν ἀκριβῶς διὰ νὰ δημιουργήσωμεν μίαν ἰσχυρὰν καὶ στερεὰν πολιτείαν, οἱ λειτουργοὶ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ εἶνε νομιμόφρονες, πειθαρχικοί, εὐλαβεῖς πρὸς τὴν θέλησιν τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ.

Ἄλλο εἶνε τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἐκκαθαρισθέντων δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν μετέσχον ἐνεργῶς τοῦ κινήματος, ἀσφαλῶς δὲν πρέπει νὰ ἐπανέλθουν, δι' οὓς λόγους ἀνωτέρω ἀνεπτύξαμεν. Ἀλλ' εἶνε προφανές, ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς νευρικότητος, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐγένοντο αἱ ἐκκαθαρίσεις τῶν δημοσίων κλάδων, ἐσημειώθησαν καὶ ἀδικίαι καὶ ὑπερβολαί, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπανορθωθοῦν, ἀκριβῶς διότι πρέπει νὰ καταρτίσωμεν μίαν ἰσχυρὰν καὶ στερεὰν πολιτείαν, ἐφειδομένην καὶ ἐπὶ τοῦ δικαίου. Διὰ τοῦτο αἱ ἐκκαθαρίσεις τῶν δημοσίων λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων πρέπει νὰ ἀναθεωρηθοῦν μὲ κάθε δυνατὴν ἀντικειμενικότητα καὶ ἔλλειψιν προκαταλήψεως, μὲ δικαιοσύνην. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι κανὲν πολιτικὸν κόμμα δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐγείρῃ ἀντίρρησιν εἰς τοῦτο. Καὶ διὰ νὰ εἶνε ἡ ἀναθεώρησις αὐτὴ δικαία καὶ ἀρτία, θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀπὸ εἰδικὴν ἐπιτροπήν, ἐμπνέουσαν γενικὴν ἐμπιστοσύνην, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μετέχουν καὶ οἱ ἐκκαθαρισαντες τοὺς ὑπαλλήλους, διὰ νὰ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξηγήσουν ὑπευθύνως διατί τοὺς ἐξεκαθάρισαν.

Νομίζομεν, ὅτι οὔτω τίθεται τὸ ζήτημα καὶ ὅτι οἱαδήποτε προσπάθεια ὅπως μετατοπισθῇ εἰς ἐπίπεδον πολιτικὸν θὰ εἶνε ἀντίθετος πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον. Ἡ συμφιλίωσις ἀπαιτεῖ τὴν ἄρσιν κάθε τυχὸν ἀδικήματος γενομένου ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ πνεύματος τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ, δὲν σημαίνει ὅμως καὶ ἐπιβράβευσιν ἀδικημάτων κατὰ τῆς νομιμότητος, τῆς πειθαρχίας, τῆς λαϊκῆς θελήσεως.

Πτερόεντα

Σῆμα κινδύνου

Ὅταν ὁ κ. Λάμπης ἔστησε γιὰ πρώτη φορὰ σωστὰ τὶς σιδηροδρομικὲς γραμμὲς γιὰ νὰ περάσῃ τὸ τραῖνο ποὺ τοῦ χάρισε ἡ Κα Ρεγγίνα, ἔγινε μέγας συναγερμὸς ἀνάμεσα στὸν παιδόκοσμο. Εἶχε σηκωθῆ τὸ χαλὶ ἀπὸ τὴν κάμαρη τῆς μητέρας, γιὰ νὰ στερεώσουν ἑπάνω στὸ παρκέτο οἱ τραβέρσες τῆς νέας γραμμῆς, ἐστήθηκε ἡ γέφυρα καὶ ἡ γαλαρία τοῦ τοῦνελ, ἐστήθηκε στὴ μέση καὶ ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς καὶ κάπου ἐκεῖ κοντὰ ὁ σηματοδότης μὲ τὸνκινητὸ βραχίονα καὶ μὲ τὰ χρωματιστὰ σινιάλα. Πράσινο, σὰν εἶνε ἐλεύθερος ὁ δρόμος, κόκκινο σὰν λάχῃ ἐμπόδιο. Στὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου ἐξπρὲς ἤρθαν οἱ μεγάλοι, οἱ ἐπίσημοι προσκεκλημένοι, νὰ ποῦμε, ἔπειτα καὶ τὰ μεγάλα παιδιά, ἡ Χάρη μὲ τὶς φιλενάδες της, καὶ ἡ παρέα τοῦ κ. Λάμπη, ὅλο νεολαία τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας δημοτικοῦ. Ἡ δα Δροσούλα, ἐμφάνισις σανσασιονὲλ μὲ σκωτσέζικο φουστανάκι καὶ κόκκινη ζακετοῦλα, συνοδευομένη ἡ συνοδεύουσα τὴν κούκλα της τὴ δα Ροδούλα, (τουαλέττα πὰλ-ρὸζ, ὀργαντίνα) μέσα στὸ ἀμαξάκι περιπάτου. Ἐπίσης ἡ γερμανιδούλα τοῦ δευτέρου πατάματος φροϊλάϊν Ἄννις, (μαλλιὰ ξανθά, ἀπόχρωσις καλαμπὸκ ὁριζινάλ, ματάκια καὶ ρομπίτσα μπλὲ σιὲλ καὶ κορδέλλα ὁμοίως) μετὰ τῆς χαριτοβρύτου κούκλας της φροϊλάϊν Γκραΐτχεν, ἡ ὁποία φωνάζει «μάμμα» ὅταν τῆς ζουλήξῃς τὸ στοματάκι, ἐντὸς χειραμαξίου περιπάτου ἐπίσης, μάρκας τρὲ ντιστεγκέ. Ἀπρόσκλητος προσῆλθεν ἐπίσης ὁ γάτος κ. Κάγια μὲ ὡραίαν γούναν γκρὶ-πὲρλ καὶ ραβδώσεις τιγκρέ, καὶ ὁ μικροσκοπικὸς Πίττερ τῆς δος Ἄννις, νυσταλέον γατάκι μὲ βυσσινιὰ κορδέλλα καὶ προλεταριακὴν ἀμφίεσιν ἀπρόμαυρην.

Στὴν ἀρχὴ τὰ πράματα δὲν πήγαιναν πολὺ καλά, καὶ ὁ κ. Λάμπης ἐστενοχωριότανε καταφανῶς. Ἐγινότανε δηλαδὴ κατὰ κανόνα τὸ ἑξῆς: Μόλις ἡ ἀτμομηχανὴ ἐξωρμοῦσε ἐπάνω στὶς ράγες, ἐλασκάριζε τὸ βαγόνι τοῦ καρβούνου ποὺ τὴν ἀκολουθοῦσε πρῶτο, καὶ μαζὶ μὲ αὐτό, φυσικά, καὶ τὰ ἑπόμενα ἐπιβατικὰ βαγόνια τοῦ συρμοῦ, Α' καὶ Β' θέσεως. Τὰ ἄφινε λοιπὸν ὅλα σύξυλα στὴ μέση αὐτὴ ἡ προκομμένη ἡ ἀτμομηχανή, ἔπαιρνε δρόμο μονάχη της καὶ ὁρμοῦσε ἀκάθεκτος — χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται κανεὶς γιὰ τοὺς ἐπιβάτες, ποὺ ἦσαν δυὸ μικροσκοπικὰ κουκλάκια τῆς δος Δροσούλας, καβαλλικεμένα στὰ βαγόνια τῶν δύο θέσεων. Ἔκαμε, ποὺ λέτε, ἡ μηχανὴ τὸ γῦρο της καὶ κατόπιν ἔανασυνάντοῦσε τὰ βαγόνια ἀπὸ πίσω, τοὺς ἔδινε μιὰ μυτιὰ καὶ τὰ ἔσπρωχνε γενναῖα ἔως τὸν ἀνηφορᾶκον τῆς γεφύρας. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ κόλπο δὲν τὸ συνήθιζε οὔτε τὸ «θερίο» τῆς Κηφισιᾶς, ποὺ εἶνε, νὰ ποῦμε, τὸ ρεντίκολο τῶν σιδηροδρόμων τοῦ κόσμου. Ὄχι ἕνα ἐξπρές! Ἦταν ἕνα αἴσχος τόσον γιὰ τὸν διευθυντὴ τῶν σιδηροδρόμων, κ. Λάμπην, ὅσον καὶ γιὰ τὸν κ. Σταθμάρχη, ὁ ὁποῖος οὐδὲ διὰ μίαν φορὰν ἔβγῆκε ἀπὸ τὸν κομψότατον σταθμόν του νὰ ἰδῇ τέλος πάντων τί συμβαίνει ἔξω ἀπὸ τὰ παράθυρά του.

Μὲ τὰ πολλὰ ἐκανονίσθη τὸ ζήτημα. Ἡ ἀνυπότακτη ἀτμομηχανὴ ἐδέθη στερεὰ μὲ τὸ βαγονέττο τῶν γαιανθράκων, καὶ μόλις ὁ κ. Λάμπης ἐσήκωσε τὸ πράσινο τοῦ σηματοδότου, ὁλόκληρο τὸ τραῖνο ἐξώρμησε μέσα ἀπὸ τὸ τοῦνελ, ἀνέβηκε θριαμβευτικῶς τὴ γέφυρα, τὴν πέρασε, κατέβηκε, ξαναπέρασε ἀπὸ τὴν σήραγγα καὶ περιέτρεχε ὁλοταχῶς τὸν κύκλον τῶν σιδηροτροχιῶν. Ἦταν ἕνα χάρμα. "Ολοι ἠλάλαζαν, ἐχειροκροτοῦσαν, ἡ Δροσούλα ἔνοιωζόταν τρυφερὰ γιὰ τοὺς ἐπιβάτες, ἡ Ροδούλα ἐκύτταζε μὲ τὰ μεγάλα καστανά της μάτια μέσα ἀπὸ τ' ἀμαξάκι τῆς ἔκθαμβη, ἡ Γκραΐτχεν ἐφώναζε «μάμα, μάμα!», ἡ Ἄννις ἐχτυποῦσε τὰ παλαμάκια, καὶ ὁ Πίττερ, ὁλο καὶ νύσταζε, ἀξιολύπητος ὁ φουκαρᾶς μέσα στὸ βυσσινὶ φιόγγο του. Ὁ Κάγια ὅμως, αὐτὸς ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς ἐνδιαφέρθηκε τρομερὰ γιὰ τὸ νέο παιχνίδι. Γούρλωσε τὰ ἔξυπνα μάτια του καὶ τὸ κύτταζε μὲ μεγάλη προσοχή, γυρίζοντας τὸ κεφαλάκι του κυκλικὰ, ὅπως γύριζε τὸ μικρὸ τραῖνο. Πολὺ γουστόζο τοῦ φάνηκε, ἢ θυμήθηκε τὰ ποντίκια ἢ γατίσια του ψυχὴ καὶ ἐξύπνησε μέσα του τὸ αἰμοχαρὲς αἰλουροειδές; Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι μιὰ στιγμὴ ποὺ τὸ τραῖνο ἔβγαινε μέσα ἀπὸ τὸ τοῦνελ, ὅπως ἕνα ποντίκι μέσα ἀπὸ τὴν τρύπα του, ὁ Κάγια ἔκαμε ἕνα σάλτο, ἔφτασε τὴν ἀτμομηχανή, ἐσήκωσε τὸ μπροστινό του ποδαράκι καὶ τῆς ἔδωσε ἕνα κομψόν, ἀλλὰ ἀποτελεσματικὸν κτύπημα.

Γενικὸς ἀλαλαγμὸς ἠκούσθη, ἰαχὴ καὶ εὐχωλή, ὀλλύντων καὶ ὀλλυμένων. Ἀνετράπη ἡ μηχανὴ καὶ ἐγύριζε πιὰ τὸ ζουμπερέκι της «χάρρρρ!» στὸν ἀέρα, ἀνετράπησαν καὶ τὰ βαγόνια, κατεπλακώθησαν τὰ δυὸ κουκλιὰ τῆς Δροσούλας, ἡ ὁποία ἔβγαλε κραυγὰς ἀπογνώσεως. Θρῆνος καὶ κλαυθμὸς τέλος πάντων. Σωστὸ σιδηροδρομικὸν δυστύχημα μετὰ θυμάτων. Διότι ἀπὸ τὸν ἕνα ἐπιβάτην ἀπεσπάσθη τὸ ἕνα χεράκι.

Ἡ Δροσούλα, ἀληθινὰ θυμωμένη, ἔδωσε μιὰ δυνατὴ τοῦ Κάγια, ὁ ὁποῖος τὼσκασε τροχάδην, μὲ ὑψωμένην τὴν οὐράν, διαπορῶν καὶ αὐτὸς διὰ τὰ γενόμενα.

Μόνο ὁ κ. Λάμπης ἐστάθη ψύχραιμος εἰς τὰ ὑπηρεσιακά του καθήκοντα. Μόλις εἶδε τὴν καταστροφήν, ἐφώναξε:

— Ἐκτροχιασμόοοος!

Καὶ ὕψωσε τὸν βραχίονα τοῦ σηματοδότου μὲ τὸ κόκκινο σῆμα τοῦ κινδύνου.

Κάθε πρᾶμα ἔχει τὴν ὥρα του.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Εἰς τὸ Κάϊρον

Τὸ Δέκατον Συνέδριον Χειρουργικῆς

Καὶ πολιτικαὶ ἐκδηλώσεις

ΚΑΪΡΟΝ 31 Δεκεμβρίου. — Τὸ 1ον Διεθνὲς Συνέδριον Χειρουργικῆς ἤρχισε σήμερον πανηγυρικῶς ἐνταῦθα. Ἑξακόσιοι περίπου ἀντιπρόσωποι διαφόρων χωρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τέσσαρες Ἕλληνες, οἱ κ. κ. Μακκᾶς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Σμπαρούνης τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», Ἀντύπας τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου καὶ Συναδινὸς τοῦ Ζαννείου, παρέστησαν κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐνάρξεως εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὡς ὥρα τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου εἶχεν ὁρισθῆ ἡ 11η. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς τριακόσιοι καὶ πλέον φοιτηταὶ εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ περὶ τὸ μνημεῖον, τὸ ὁποῖον εἶχον ἀνεγείρει οὗτοι εἰς μνήμην τῶν θυμάτων τῶν τελευταίων ταραχῶν. Ἀπὸ ἐνωρὶς ἄλλοι φοιτηταὶ εἶχον ἀναλάβει τὴν φρουρίδα νὰ τὸ κοσμήσουν μὲ ἄνθη. Κατὰ τὰς 11 ὁ ἀριθμὸς τῶν συγκεντρωθέντων φοιτητῶν εἶχεν ὑπερβῆ τὰς 3000. Καὶ μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, οἱ ζωηρότεροι καὶ εὐγλωττότεροι ἴσως, εὗρον κατάλληλον τὴν περίστασιν ν' ἀρχίσουν λόγους, προσκαλοῦντες τοὺς συναδέλφους των νὰ συνεχίσουν τὴν τακτικὴν τῶν διαδηλώσεων καὶ ταραχῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι κατὰ μικροὺς ὁμίλους. Τὰ αὐτοκίνητά των μετὰ βίας κατώρθωναν νὰ διανοίξουν δίοδον διὰ μέσου τοῦ ὄγκου τῶν φοιτητῶν, οἱ ὁποῖοι ὁμίλις διέκριναν αὐτοκίνητον ἐξέσπων ἐν χορῷ εἰς φωνὰς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀποδοκιμασίας κατὰ τῆς Ἀγγλίας.

Ἐντὸς τοῦ ἱδρύματος τὰ πράγματα ἦσαν ἐντελῶς διαφορετικά. Μέσα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπεκράτει ἄκρα γαλήνη. Τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου ἤρεμα συνεζήτουν μὲ θέμα τὴν ἀπρόοπτον αὐτὴν δεξίωσιν τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου.

Τὰ μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος εἶχον εἰσαχθῆ ἀπὸ ἄλλην θύραν. Σημειωτέον ὅτι δὲν παριστατο ὁ Ὕπατος Ἁρμοστής.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΕΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Δεκέμβριος.— Ἡ Γερμανία, παρὰ τὴν ἐφεκτικὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν τηρεῖ ἔναντι των τελευταίων ἐξελίξεων εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν πραγματικότητα οὐδέποτε ἔπαυσεν ἐνδιαφερομενη δι' αὐτὰς καὶ παρακολουθοῦσα μετὰ τῆς μεγαλυτέρας προσοχῆς τὰς διαφόρους φάσεις τῆς καταστάσεως.

Εἰδικῶς, προκειμένου διὰ τὰ Βαλκάνια, ἡ Γερμανία οὔτε εἶνε, οὔτε θὰ παραμείνῃ ἀδιάφορος. Ἡ πεῖρα τοῦ παγκοσμίου πολέμου τὴν ἐδίδαξε πολλὰ ἐν προκειμένῳ. Πράγματι δὲ τότε τὸ ἀποφασιστικὸν πλῆγμα ἐναντίον τῶν κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν ἐδόθη ἐκ τοῦ Ἀνατολικοῦ Μετώπου. Εἰς τὸ Δυτικὸν αἱ θέσεις, ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, ἦσαν ἰσχυραὶ καὶ ὁ ἀγὼν τιτάνειος. Ἐὰν ἐνετοπίζετο ἐκεῖ, θὰ ἐχρειάζοντο ἴσως πολλαὶ τετραετίαι μέχρις ὅτου καμφθῇ ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπάλων. Ἀλλὰ καὶ ἂν τὰ Βαλκάνια εὑρίσκοντο παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ρουμανίας, ἢ ἔκβασις τοῦ πολέμου ἴσως νὰ ἦτο διάφορος. Ἄλλως τε ἡ Ρουμανία ἔχει πλουσίας πετρελαιοφόρους πηγάς, ἀπαραιτήτους εἰς τὴν Γερμανίαν διὰ τὴν περίπτωσιν πολέμου.

Κατὰ συνέπειαν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Τρίτου Ράϊχ διὰ τὰ Βαλκάνια δὲν εἶνε πλατωνικόν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ ὁ γερμανικὸς Τύπος ἀπέδωσεν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὰς τελευταίας ζυμώσεις ἐν τῇ Μεσογείῳ. Παρηκολούθησε μετὰ τῆς μεγαλυτέρας προσοχῆς τὰ ἀγγλικὰ διαβήματα πρὸς τὰ μεσογειακὰ κράτη. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, σᾶς μεταδίδω τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ τῆς «Μπερλίνερ Τάγκεπλατ», ὡς ἑξόχως ἐνδιαφερούσας τὴν Ἑλλάδα. Ἐννοεῖται ὅτι τὴν εὐθύνην τῆς ἀκριβείας τῶν πληροφοριῶν φέρει ὁ ἀνταποκριτής.

«Ὁ παρισινοὶ κύκλοι—γράφει ἡ ἐφημερὶς—ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ βρεταννικὰ διαβήματα τὰ πείνοντα εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς στρατιωτικῆς ὑποστηρίξεως τῶν Κρατῶν τῆς Μεσογείου ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Ἀγγλίας ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας. Γεγονὸς εἶνε ὅτι εἰς τὸ ἀγγλικὸν ἐρώτημα ἡ Ἱσπανία ἀπήντησε δι' ὑπεκφυγῶν, ἄν ὄχι τελείως ἀρνητικῶς, ἐνῷ ἡ Τουρκία ἔθεσεν ὅρους τινὰς διὰ τὴν ὑποστήριξίν της, ἤτοι τὸ δικαίωμα τοῦ κλεισίματος τῶν Δαρδανελλίων καὶ τοῦ Βοσπόρου, ὡς καὶ ἐν ἰδιαίτερον καθεστὼς διὰ τὴν σήμερον Ἰταλικὴν νῆσον Ρόδον.

Τὸ ὅτι ἡ Ἑλλὰς συμμετέχει τῶν διαπραγματεύσεων, προκύπτει ἐκ τῆς θέσεώς της ὡς Μεσογειακοῦ Κράτους καὶ ὡς συνενδιαφερομένου εἰς τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν.

Ἡ Ἀγγλία εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὴν Ἱσπανίαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν κυρίως τὸ δικαίωμα τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν λιμένων τῶν Κρατῶν τούτων ὑπὸ μονάδων τοῦ βρεταννικοῦ στόλου. Τὸ αἴτημα τοῦτο εἶχεν ἀποδεχθῆ ἡ Ἑλλὰς πρὸ καιροῦ ἤδη. Ἐνδιαφέρεται, ἐν τούτοις, εἰς τὰς νέας διαπραγματεύσεις, ἐφ' ὅσον μάλιστα θ' ἀνεφέροντο αὐταὶ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ρόδου, δηλαδὴ θὰ διενέμετο «τὸ πετσὶ τῆς ἄρκτου», προτοῦ αὐτὴ φονευθῇ.... Δὲν εἶνε ἴσως ἁπλῆ σύμπτωσις τὸ ὅτι ἡ δευτέρα αὐτὴ ἀπαίτησις τῆς Τουρκίας ἔφθασε μέχρι τῆς δημοσιότητος. Ἀπὸ καιροῦ ἤδη ζητεῖ ἡ Τουρκία τὴν διὰ συμφωνίας τινὸς προστασίαν τῆς νοτιοδυτικῆς ἀκτῆς τῆς Μικρασίας κατὰ τῆς ἰταλοκρατουμένης Δωδεκανήσου καὶ τῶν ὀχυρωμάτων της.

Ἡ Ἑλλὰς ἐξ ἐθνικῶν λόγων διεκδικεῖ τὰς νήσους αὐτὰς (ἂν καὶ ὄχι πλέον ἐπισήμως), ἐπικαλεῖται δὲ τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν τῆς εἶχε δώσει ἡ Ἰταλία τὸ 1911, ὅταν κατέλαβε τὰ Δωδεκάνησα, καθ' ἣν θὰ τῆς τὰ ἀπέδιδεν ἀργότερον. Σήμερον ὅμως τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο εἶνε πολὺ ὀλιγώτερον ἐπικαιρον ἀπὸ τὴν περίπτωσιν τῆς «οὐδετεροποιήσεως» τῶν Δωδεκανήσων ἄν

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Λιμάνι»-Κωμπάνια ΑΛΚΗΣΤΙΣ. «Τὸ γυναικεῖο ἀπὸ Διαβόλου».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Πόρος). (Ἀπόψε καὶ αὔριο).
Ο «Τρισκύφαλος» κὰ Μαλλιαρόπουλος.
ΙΡΙΣ. «Ρώσικο Παλιὰ Πορτο».
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ἡ ἀγάπη στὴν Ἀθήνα».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Ἡ ἐρωτικὴ γυφτοπιάτα».
Κινηματογράφοι

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Κλεμμένο περιδέραιον».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Κοντρὸς καὶ Λιγνὸς Καλλιτέχνες».
ΟΔΕΩΝ. «Ἡ γυναικεία ἀξία».
ΠΑΛΛΑΣ. «Τὸ Βαλκονάκι».
ΠΑΝΘΕΩΝ. «Ἡ γυναῖκα τοῦ Διαβόλου».
ΣΠΕΝΤΖΕ. «Ὁλα τὰ ἀγόρια».
ΣΠΕ ΚΟΤΟΥΗΑ. «Ἐπίκαιρα».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Ἕνας χρυσὸς ἀνθρωπος».
ΣΠΛΑΝΤΙΔ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀρκούδας».
ΑΡΗΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγόρας».
ΑΙΓΙΣ. «Ἡν. Ρωμ.
ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ἐλληνογυφτοπιάτα».
ΑΘΗΝΑΙ-ΡΟΥΞ. «Ο Θάνατος Ἐξερχόμενος».
ΑΙΛΙΑΝΟΣ. «Ὁ κατσίκας».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀρκούδας».
ΝΟΡ ΣΕΙΛ. «Ἡ γαμψὴ κάλτσα».
ΛΑΣΕΤΙΚ. «Ἡ μικρὴ τοῦ φρουραρχοῦ».
ΡΟΖΙΚΛΙΡ. «Κλέπτες στοὺς οὐρανοὺς».
Θερινοὶ καὶ Ξενόγλωσσοι

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἡ γέφυρα τοῦ Ἀμστερνταμ».
ΠΑΛΛΑΣ. «Μόνιμη στὴ ζωή».
ΠΑΝΑΣ. «Ἡ ἀγάπη ἕνας ἀγκαλιστὸς».
ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ. «Ἡ Ἀγάπη μπέρδεψε».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀρκούδας».
(Κινεπόλις). «Ἕνα Κομμὰ καὶ Ἕνα Τελεία».
ΕΚΑΛΗ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀρκούδας».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κεκελιᾶς). «Μόρφα μάτια».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κηφισσιᾶς). «Λιλιπουτιανὸς ἀρίφνος».

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΛΑΝΤΕΣΠΗ (546 ΚΗΖ1589 μ.). 6 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή («Ἐπιδόρπιον χρόνου»). 7 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. 8 μ.μ. Σκαν κυμβάλου. 10.30 μ.μ. Συφωνία καὶ συνομιλία. (Κρόκος). 11 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Σοῦπερ. Χωρφοῦα Πο φ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Σκαν κυμβάλου.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (160 ΚΗΖ1479 μ.). 6 μ.μ. Ἀκουστικὴ καὶ ἐκπομπὴ ἀπὸ τὸ Ἐλεφὰν μοσκοβ. 8.35 μ.μ. «Τὸ Σκλάβ τοῦ Ἀγάπη». Ὀπερέτα τοῦ Ἀντωνὶ ἀπὸ τὴν Ὀπερα.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1518 ΚΗΖ1470 μ.). 8.10 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀχρήστας καὶ κιθαρα. («Ἐπιδόρπιον χρόνου»). 10 μ.μ. Ὀρχήστρα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΣ ΤΕΣΤΗΣ (556 ΚΗΖ1540 μ.). 4.20 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή.

ΒΟΡ. ΙΤΑΛΙΑ (814 ΚΗΖ1369 μ.). 5. 30 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. 8.30 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή.

ΠΑΡΙ-ΠΑΝΤΙ (1829 ΚΗΖ1648 μ.). 7.10 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. 8.10 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (223 ΚΗΖ1345 μ.). 7 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. 9 μ.μ. Συφωνικὴ συναυλία.

ΒΙΕΝΝΗ (1562 ΚΗΖ1922 μ.). 8.30 μ.μ. Ἑλληνικὴ ἀπόκρεω. 9.30 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ Βιενέζικες Ἐπιστολὲς. 10 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΣ (1571 ΚΗΖ1911 μ.). 8 μ.μ. Ἀκουστικὴ ἀναψυχή. Ἀκουστικὴ φοῦ Σιλβέστερ. Ἐκπομπὴ τοῦ Χόρστ Βεσσέλ.

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Ἀλλοιφανὴς καὶ Σκοτεινὸ 51

ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΩΣ τὸ καλύτερον ἔργον τῆς ἑβδομάδος εἶναι τὸ δραματικὸν φρικτοῦ ἐγκλήματος ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Πόρος). (Ἀπόψε καὶ αὔριο).
Ο «Τρισκύφαλος» κὰ Μαλλιαρόπουλος.
ΙΡΙΣ. «Ρώσικο Παλιὰ Πορτο».
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ἡ ἀγάπη στὴν Ἀθήνα».
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Ἡ ἐρωτικὴ γυφτοπιάτα».
Κινηματογράφοι

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Κλεμμένο περιδέραιον».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Κοντρὸς καὶ Λιγνὸς Καλλιτέχνες».
ΟΔΕΩΝ. «Ἡ γυναικεία ἀξία».
ΠΑΛΛΑΣ. «Τὸ Βαλκονάκι».
ΠΑΝΘΕΩΝ. «Ἡ γυναῖκα τοῦ Διαβόλου».
ΣΠΕ ΚΟΤΟΥΗΑ. «Ἐπίκαιρα».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Ἕνας χρυσὸς ἀνθρωπος».
ΣΠΛΑΝΤΙΔ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀρκούδας».
ΑΡΗΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀγόρας».
ΑΙΓΙΣ. «Ἡν. Ρωμ.
ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ἐλληνογυφτοπιάτα».
ΑΘΗΝΑΙ-ΡΟΥΞ. «Ο Θάνατος Ἐξερχόμενος».
ΑΙΛΙΑΝΟΣ. «Ὁ κατσίκας».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀρκούδας».
ΝΟΡ ΣΕΙΛ. «Ἡ γαμψὴ κάλτσα».
ΛΑΣΕΤΙΚ. «Ἡ μικρὴ τοῦ φρουραρχοῦ».
ΡΟΖΙΚΛΙΡ. «Κλέπτες στοὺς οὐρανοὺς».
Θερινοὶ καὶ Ξενόγλωσσοι

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἡ γέφυρα τοῦ Ἀμστερνταμ».
ΠΑΛΛΑΣ. «Μόνιμη στὴ ζωή».
ΠΑΝΑΣ. «Ἡ ἀγάπη ἕνας ἀγκαλιστὸς».
ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ. «Ἡ Ἀγάπη Πρόβε».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀρκούδας».
(Κινεπόλις). «Ἕνα Κομμὰ καὶ Ἕνα Τελεία».
ΕΚΑΛΗ. «Ἡ ἀγάπη τῆς ἀρκούδας».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κεκελιᾶς). «Μόρφα μάτια».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κηφισσιᾶς). «Λιλιπουτιανὸς ἀρίφνος».

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Καὶ ἄφες ἡμῖν...

Κύριε, εἶμαι μικρὰ ὅτα, κακὰ ζυμωμένα ἀπὸ λίγη ἀγάπη καὶ πολὺ πόνο καὶ ἀγωνία καὶ ἀγωνία καὶ ἀγωνία

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΟΙ ΑΙΘΙΟΠΕΣ ΠΡΟΕΛΑΥΝΟΥΝ ΒΡΑΔΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΑΚΑΛΛΕ

ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΜΑΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΟΓΚΑΝΤΕΝ

Ο ΝΕΓΚΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΤΙΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.). — Νυκτερινὰ πληροφορίαι τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα ἀναφέρουν ὅτι αἱ Ἰταλικαὶ προφυλακαὶ αἱ δυτικῶς τοῦ Μακάλλε, ἀποσύρονται πρὸ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἐπιθέσεως τῆς στρατιᾶς τοῦ Ρᾶς Μουλουγκέττας, ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις προχωρεῖ ἐπὶ κεφαλῆς στρατοῦ μεταξὺ τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται καὶ τμῆμα τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Ἡ στρατιὰ αὕτη ἔχει ἐνισχυθῆ διὰ δυνάμεως ἑτέρων 12.000 ἀνδρῶν, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Φιτουράρι, ἐξάδελφον τοῦ Αὐτοκράτορος.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Τρανζόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀσμάρας, ὅτι, κατὰ πληροφορίας Ἰταλικῆς πηγῆς, τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὸ Ντανάν, σημαντικὸν κόμβον καραβανίων εἰς τὸ Ὀγκάντεν. Ἡ σπουδαιότης τῆς θέσεως ταύτης ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι καλαι ὁπωσδήποτε ὁδοὶ ἄγουν ἐξ αὐτῆς πρὸς βορραν καὶ προς Ζασαμπανὲχ πρὸς δυσμας. Ὁ ἀγων διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Ντανὰν ὑπῆρξε πεισματώδης. Οἱ ἀντίπαλοι ἦλθον εἰς χεῖρας, ἀγωνισθέντας μὲ ὅπλα καὶ σπάθας, δεδομένου ὅτι τάνκς καὶ μυδραλλιοβόλα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν. Οἱ Ἰταλοὶ ἀναφέρουν ὅτι αἱ ἀπώλειαι τῶν Ἀβησσυνῶν ἀνέρχονται εἰς 100 νεκροὺς καὶ πολλοὺς τραυματίας. Περὶ τῶν Ἰταλικῶν ἀπωλειῶν δὲν παρέχονται πληροφορίαι. Διὰ τῆς καταλήψεως τοῦ Ντανὰν ἡ Ἰταλοὶ ἀπέχουν ἤδη 125 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Χαρράρ. Ὁ μετέπειτα ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν Ἰταλῶν θὰ εἶνε ἡ ἀποκοπὴ τῆς στρατιᾶς τοῦ Ρᾶν Ντέστα ἀπὸ τῶν κεντρικῶν αὐτῆς βάσεων. Εἰς τὸ βόρειον μέτωπον οἱ Ἰταλοὶ προστατεύονται ἐναντίον νυκτερινῶν αἰφνιδιασμῶν ὑπὸ μεγάλων προβολέων, οἱ ὁποῖοι φωτίζουν τὰ περὶξ καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα, ὅτι τέσσαρα Ἰταλικὰ ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν σήμερον τὸ Νταγκαμπούρ.

Ἄλλαι πληροφορίαι ἐκ Ντεσσιέ, ἐπισήμου ἀβησσυνιακῆς πηγῆς, ἀναφέρουν ὅτι οἱ Αἰθίοπες κατέρριψαν ἰταλικὸν ἀεροπλάνον, τοῦ ὁποίου οἱ ἐπιβαίνοντες ἐφονεύθησαν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα ὅτι αἱ ἀβησσυνιακαὶ ἀρχαὶ συνάγουν ἐκ τῆς πυρετώδους δράσεως τῆς Ἰταλικῆς ἀεροπορίας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὅτι προετοιμασίαι γίνονται διὰ νέαν Ἰταλικὴν ἐπίθεσιν ἐκ τοῦ τομέως Οὐέμπε Σεμπέλι τῆς ἐπαρχίας Μπάλι. Οἱ Ἀβησσυνοὶ ἀγγέλλουν ὅτι, παρὰ τὰς συνεχεῖς ἐναερίους ἐπιδρομάς, τὰ ἀβησσυνιακὰ στρατεύματα κατέχουν ὅλας τὰς ὀχυρὰς θέσεις των καὶ προετοιμάζονται διὰ τὴν ἀναμενομένην Ἰταλικὴν ἐπίθεσιν. Οἱ Ἀβησσυνοὶ ἀγγέλλουν βραδεῖαν προέλασιν βορειοδυτικῶς τοῦ Μακάλλε, ὅπου αἱ συγκρούσεις συνεχίζονται. Τὸ ἀγγλικὸν τμῆμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἀποτελούμενον ἀπὸ δεκαέξ αὐτοκίνητα, ἀνεχώρησεν ἐκ Ντεσσιὲ πρὸς βορρᾶν ὅπως παράσχῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν στρατιὰν τοῦ Ρᾶς Σεγιούμ. Ὡς λέγεται, Ἰνδὸς Μαχαραγιὰς ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀβησσυνιακῆς Κυβερνήσεως σημαντικὸν χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα ὅτι, κατὰ πληροφορίας ἐκ τοῦ ἀβησσυνιακοῦ στρατηγείου, κρατεῖ ἡ σκέψις ὅπως ἐκκενωθῇ τελείως τὸ Χαρράρ. Πρὸ τινος εἶχον ἀποσυρθῇ οἱ στρατιωτικοὶ ἵνα μὴ βομβαρδισθῇ ἡ πόλις, ἀλλ' ἤδη εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀποχωρήσῃ καὶ ὁ πληθυσμὸς ἐκ φόβου Ἰταλικῶν ἀεροπορικῶν ἐπιθέσεων. Τὰ ἀρχεῖα τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν μετεφέρθησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Ντιρεντάουα καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι ἐφυγαν ἤδη ἐκ Χαρράρ. Οἱ ὁπλοποιοι ἑτοιμάζονται ἐπίσης ν' ἀναχωρήσουν. Εἰς τὸν πληθυσμόν, ὅταν παραστῇ ἀνάγκη, θὰ δοθῇ εἰδοποίησις ὅπως καταφύγῃ πρὸς ἀσφάλειαν εἰς τὰ πέριξ δάση.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Χαρράρ, ὅτι εἰς τὴν δημοσίαν πλατεῖαν τῆς πόλεως ἀνεγνώσθη σήμερον προκήρυξις τοῦ Αὐτοκράτορος, δι' ἧς οὗτος διατάσσει πάντας τοὺς δυναμένους νὰ φέρουν ὅπλα ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ νὰ παρουσιασθοῦν ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου εἰς τὸ ἐν Τζιτζίγκα στρατηγεῖον.

«Θὰ πολεμήσω — λέγει ὁ Αὐτοκράτωρ — οἱονδήποτε ὅστις δὲν θελήσῃ νὰ πολεμήσῃ τὸν ἐχθρὸν τῆς Ἀβησσυνίας. Οἱ λιποτάκται καὶ οἱοσδήποτε πειρώμενος ν' ἀποφύγῃ τὴν στράτευσιν θὰ τιμωρῆται αὐστηρῶς».

Ο κ. ΕΝΤΟΝΥ ΗΝΤΕΝ ΑΝΕΛΑΒΕ ΧΘΕΣ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΦΟΡΕΪΝ ΟΦΦΙΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥ ΝΕΑΙ ΤΑΡΑΧΩΔΕΙΣ ΣΚΗΝΑΙ ΕΙΣ ΚΑΪΡΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἤντεν, ὅστις διῆλθεν ἡμέρας τινὰς εἰς τὴν βόρειον Ἀγγλίαν, ἐπανῆλθε σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς Λονδῖνον καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του εἰς τὸ Φόρεϊν Ὄφφις. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ὁ κ. Ἤντεν θὰ δεχθῇ τὰς ἐπισκέψεις ἀπάντων τῶν ἐν Λονδίνῳ διαπεπιστευμένων πρεσβευτῶν καὶ πληρεξουσίων ὑπουργῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ διορισμοῦ του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐκτὸς τῶν μεγάλων ζητημάτων, ἅτινα θέλουσιν ἀπασχολήσει τὴν προσοχὴν τοῦ νέου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, θέλει οὗτος ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως ζητημάτων τινῶν μὴ γενικῆς εὐρωπαϊκῆς σημασίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται τὸ ἀγγλοαιγυπτιακόν. Ἰδιαιτέρως ὁ κ. Ἤντεν θέλει ἐξετάσει τὴν αἴτησιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ Αἰγυπτίων τινῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν περὶ σχηματισμοῦ ἐνιαίου πολιτικοῦ μετώπου σκοποῦντος τὴν ἐπανάληψιν τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς ἐμπέδωσιν μονίμων ἀγγλοαιγυπτιακῶν σχέσεων. Ἡ αἴτησις αὕτη ὑπεβλήθη πρὸ τινων ἑβδομάδων ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρμοστοῦ σὲρ Λάμψον, ὅστις ἔσχε τελευταίως ἐπανειλημμένας συνομιλίας μετὰ τοῦ Αἰγυπτίου Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἄλλων πολιτικῶν ἀρχηγῶν τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Ἀνακοινοῦται ὅτι τὸ αἰγυπτιακὸν ζήτημα θέλει ἐξετασθῇ ἅμα ὡς αἱ πολλαὶ σχετικαὶ ὑποθέσεις διακανονισθοῦν ὑπὸ τοῦ κ. Ἤντεν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Καΐρου, ὅτι, παρὰ τὰς συστάσεις τῆς Κυβερνήσεως, οἱ φοιτηταὶ ἐξηκολούθησαν τὰς διαδηλώσεις των. Χιλιάδες τινὲς ἐξ αὐτῶν, ἀνήκοντες εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἐλ Ἀζχαρ, ἦλθον σήμερον εἰς ρῆξιν μὲ τὴν ἀστυνομίαν. Εἰς ἐξ αὐτῶν ἐτραυματίσθη σοβαρῶς καὶ ὀκτὼ ἀστυνομικοὶ ἐλαφρότερον. Ἡ ἀστυνομία ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ χρῆσιν γυμνασίων ἐπὶ τῶν ὅπλων ἐναντίον γυμνασιοπαίδων εἰς Ἀμπασίαν. Πολλοὶ τῶν μαθητῶν ἐτραυματίσθησαν.

Κατ' ἄλλας συμπληρωματικὰς πληροφορίας, οἱ μαθηταὶ τῆς κυβερνητικῆς σχολῆς τῆς συνοικίας Ἀμπασία ἀφοῦ ἐλιθοβόλησαν τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ ἔστρεψαν τὰ ἔπιπλα τοῦ κτιρίου τῆς σχολῆς των καὶ ἐπροξένησαν καὶ πολλὰς ἄλλας ζημίας εἰς τὸ κτίριον. Οἱ τραυματίαι μεταξὺ τῶν μαθητῶν ἀνέρχονται εἰς δεκαπέντε.

Η ΔΙΚΗ ΣΤΑΒΙΣΚΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΡΜΑ ΤΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τοῦ Κακουργιοδικείου τοῦ Σηκουάνα, ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Γκοντὲλ ἐζήτησεν ὅπως ἐφαρμοσθοῦν αἱ δέουσαι κυρώσεις ἐναντίον τοῦ δικηγόρου κ. Μπονώρ, ὅστις ὑπῆρξε συνήγορος τοῦ Σταβίσκυ. Ἐζήτησεν ἐπίσης τὴν καταδίκην τοῦ Ρογκανίνο διατελέσαντος ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐμπιστοῦ τοῦ Σταβίσκυ. "Οσον ἀφορᾷ τὴν Ἀρλέτταν, σύζυγον τοῦ Σταβίσκυ, ἐζήτησεν ὅπως καταλογισθῇ βάσανος ἐπὶ ὁ χρόνος τῆς προφυλακίσεώς της καὶ καταδικασθῇ εἰς φυλάκισιν δώδεκα ἕως δεκαπέντε μηνῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΜΜΕΝΕΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΘΕΙΣΑΝ ΗΜΕΡΑΝ

ΦΟΒΕΙΤΑΙ ΜΗΠΩΣ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗΝ ΑΝΑΒΟΛΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΘΩΝ ΟΙ ΕΠΙΔΙΩΚΟΝΤΕΣ ΝΑ ΠΑΡΑΣΥΡΟΥΝ ΤΑΣ ΕΝΟΠΛΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΙΣ ΝΕΑΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ

Ἡ Κυβέρνησις, κατὰ νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἶνε ἀποφασισμένη καὶ μετὰ τὰ ἐπαναληφθέντα διαβήματα τῶν κομμάτων νὰ μὴ δεχθῇ καμμίαν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν.

«Ἡ ὅλη πολιτικὴ κατάστασις, ἐτόνισεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν, αἵτινες καὶ θὰ διεξαχθοῦν ἀνυπερθέτως τὴν 26ην Ἰανουαρίου. Τὸ μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης χρονικὸν διάστημα εἶνε ἐπαρκὲς διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν κομμάτων. Ἐν ἀνάγκῃ ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ εἶχε καμμίαν ἀντίρρησιν νὰ προβῇ καὶ εἰς περαιτέρω σύντμησιν τῶν προθεσμιῶν, ὥστε νὰ διευκολυνθοῦν τὰ κόμματα εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν συνδυασμῶν.

Ἡ ἐμμονὴ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ὀφείλεται εἰς τὴν γενομένην ὑπ' αὐτῆς διαπίστωσιν τῆς ἀνάγκης ὅπως τερματισθῇ τὸ ταχύτερον διὰ τῆς λαϊκῆς ψήφου ἡ μεταβατικὴ κατάστασις διὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς χώρας εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν διακυβέρνησιν. Εἰς τὴν διαπίστωσιν ταύτην προέβη ἡ Κυβέρνησις μετὰ ἐπισταμένην διευκρίνισιν ὡρισμένων στοιχείων, ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ὅτι πᾶσα ἐπιβράδυνσις τῆς διὰ τοῦ λαοῦ ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ εὐνοήσῃ προσπαθείας ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐκρεμότητος πρὸς ἀνάμιξιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἰς ἀλλότρια τοῦ προορισμοῦ των ἔργα.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, πρὸς τὴν ἐπιδιωκομένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διασφάλισιν τῆς ὁμαλῆς πρὸς τὰς ἐκλογὰς ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως δὲν εἶνε ἄσχετοι καὶ ὡρισμέναι μεταβολαὶ αἱ ὁποῖαι ἐνηργήθησαν καὶ θὰ ἐνεργηθοῦν εἰς στρατιωτικὰς τινας διοικήσεις.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΣΑΛΔΑΡΗ — ΔΕΜΕΡΤΖΗ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθη προχθὲς τὴν ἐσπέραν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρην, μετὰ τοῦ ὁποίου παρέμεινε συνομιλῶν ἐπὶ μακρόν.

Ἡ συνομιλία ἐπεξετάθη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ὅλης πολιτικῆς καταστάσεως, λόγου δὲ γενομένου περὶ τῶν ἐκλογῶν, ὁ κ. Δεμερτζῆς ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως εἶνε νὰ μὴ δεχθῇ καμμίαν ἀναβολὴν αὐτῶν.

ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΠΙΜΕΝΟΥΝ

Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς Κυβερνήσεως διεμήνυσεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ πρὸς τὸν κ. Σοφούλην διὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Γεωργακοπούλου καὶ πρὸς τὰ μικρὰ δημοκρατικὰ κόμματα, ἐπικοινωνήσας τηλεφωνικῶς μετὰ τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Παπαναστασίου.

Ὁ κ. Σοφούλης, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀνακοινωθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ μὴ ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν, ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἐβδομαδιαίαν τοὐλάχιστον τοιαύτην διὰ νὰ μὴ δοθῇ εἰς τὰ μικρὰ κόμματα ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ ταχεῖα διενέργεια τῶν ἐκλογῶν στρέφεται ἐναντίον των.

Ὁ κ. Σοφούλης ἐζήτησε συγχρόνως ὅπως ἀναθεωρηθῇ ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ δοθῇ εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίζουν αὐτοὶ τοὺς βουλευτὰς τῆς τρίτης κατανομῆς.

Σήμερον θὰ γίνῃ καὶ νέον ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν διάβημα τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δι' ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Φικιώρη, Κυρέλλου καὶ Μαζαράκη.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁμιλῶν τὴν νύκτα ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω αἰτήσεων τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀνεκοίνωσεν ὅτι αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἀρχηγῶν διὰ τὴν τρίτην κατανομὴν δὲν δύνανται νὰ γίνουν δεκτὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΘΕΝΤΩΝ

Ὁ κ. Σοφούλης, κατὰ τὴν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ κ. Γεωργακοπούλου ἐζήτησεν, ὅπως ἡ Κυβέρνησις προβῇ ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἐκκαθαρισθέντων ὑπαλλήλων, ὑπέδειξε δὲ ὅπως ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρκεῖ ὁ μεσολαβῶν μέχρι τῶν ἐκλογῶν χρόνος ἐπαναφέρῃ τοὐλάχιστον τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι νὰ μετάσχουν τῶν συγκροτηθησομένων ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων, ἅτινα θὰ κρίνουν περὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν κατωτέρων.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὁμιλῶν σχετικῶς ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἐκκαθαρισθέντων ὑπαλλήλων ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῇ τὴν Κυβέρνησιν.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Διεδόθη χθὲς εὐρύτατα ὅτι διεβιβάσθησαν ἀρμοδίως ἐκ Παρισίων αἱ ἀντιλήψεις τοῦ κ. Βενιζέλου, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ ἔπρεπε ν' ἀναβληθοῦν αἱ ἐκλογαὶ ἐπὶ ἕνα μῆνα διὰ νὰ προηγηθῇ ἡ ἀναναφορὰ τῶν ἐκκαθαρισθέντων λόγῳ τοῦ κινήματος ἀξιωματικῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων.

Προσετίθετο, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος διεμήνυσεν ἐπὶ πλέον ὅτι ἂν ἔμενεν ἀνικανοποίητος ἡ ἀνωτέρω ἀξίωσις θὰ προέβαινεν εἰς ἣν σύστασιν πρὸς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὅπως ἀπόσχῃ τῶν ἐκλογῶν.

Ἡ διάδοσις διεψεύσθη τόσον ὑπὸ τοῦ κ. Σοφούλη, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Σημειωτέον, ὅτι ὅλα τὰ ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει κόμματα εἶνε σύμφωνα εἰς τὴν ἄποψιν ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ζήτημα ἐπαναφορᾶς τῶν ἐκκαθαρισθέντων λόγῳ τοῦ κινήματος ἀξιωματικῶν. Ἄλλως τε, ἡ ἀλλοίωσις τῆς σημερινῆς ὁμοιογενείας τῶν στελεχῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ἀντικρούεται ἀπολύτως ὑπὸ τοῦ συνόλου τοῦ Σώματος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν.

ΝΑΥΑΓΟΥΝ ΠΙΘΑΝΩΤΑΤΑ ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΡΑΞΙΝ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Αἱ διεξαχθεῖσαι κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας συεννοήσεις μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν μικρῶν Δημοκρατικῶν κομμάτων πρὸς ἐκλογικὴν σύμπραξιν, διεπίστωσαν διαφωνίας, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ προκαλέσουν τελικῶς ναυάγιον τῆς ἀναληφθείσης σχετικῆς προσπαθείας.

Συγκεκριμένως ὁ κ. Σοφιανόπουλος προέβαλεν ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὸν ἐκλογικὸν συνασπισμὸν τῶν μικρῶν κομμάτων τὴν πρόσληψιν καὶ τῶν κομμουνιστῶν ὑποψηφίων εἰς τοὺς καταρτισθησομένους κοινοὺς συνδυασμούς. Τὴν ἀξίωσιν ταύτην οἱ ἄλλοι δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ ἔκριναν ἀπαράδεκτον, δηλώσαντες ὅτι ἡ κάθοδός των εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν κομμουνιστῶν ἀντίκειται πρὸς τὴν ἀστικὴν ἰδεολογίαν τῶν κομμάτων των.

Ἐκτὸς τούτου αἱ διεξαχθεῖσαι συνεννοήσεις προσέκοψαν εἰς τὸν καταρτισμὸν κοινῶν συνδυασμῶν εἰς ὡρισμένας περιφερείας καὶ συγκεκριμένως τῶν Ἰωαννίνων, Ἀρκαδίας, Λακωνίας κλπ. Ἡ ἀναληφθεῖσα ὑπὸ ἀνεξαρτήτων δημοκρατικῶν πρωτοβουλία διὰ τὴν ἐξεύρεσιν βάσεως συμφωνίας, παρακαμπτομένων τῶν κομματικῶν δυσχερειῶν, δὲν ἀπέληξαν εἰς ἀποτέλεσμα.

Οὔτω χωρὶς νὰ τεθῇ περιορισμὸς εἰς τὰ στελέχη τῶν μικρῶν κομμάτων ὅπως συνδυασθοῦν πρὸς ἄλληλα ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, τελικῶς φαίνεται ὅτι μόνον οἱ κ. κ. Καφαντάρης καὶ Παπανδρέου θὰ καταρτίσουν κοινοὺς συνδυασμούς, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Μυλωνᾶς.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Γ. Παπανδρέου, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἔχομεν ταχθῇ ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συνασπισμοῦ τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων. Ἐὰν ὅμως οὔτος προσκόψῃ θὰ ἀποβλέψωμεν εἰς μερικὰς καὶ τοπικὰς συμπράξεις».

ΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΥΧΟΝΤΩΝ ΧΑΡΙΤΟΣ ΤΕΩΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΩΝ

Εἰς χθεσινὴν ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθησαν τὰ κείμενα δύο ἐμπιστευτικῶν ἐγκυκλίων, τῆς μιᾶς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου κ. Σακελλαρίου καὶ τῆς δευτέρας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Τριανταφυλλάκου, δι' ὧν συνιστᾶται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ὅπως χάριν τῆς διατηρήσεως τοῦ πνεύματος τῆς πειθαρχίας ἐν τῷ σώματι, ἀποφεύγωσι νὰ συναναστρέφωνται μετὰ τῶν τυχόντων χαριτος συναδέλφων των, τῶν μετασχόντων εἰς τὸ ἐγκληματικὸν κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Τριανταφυλλάκος, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν γνώμην μου, δὲν παρεμποδίζουν τὸ ἔργον τῆς συμφιλιώσεως αἱ διαταγαὶ αὐταί. Ἄλλως τε δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτραπῇ ὁ συμφυρμὸς τῶν ἀξιωματικῶν μετ' ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἔστρεψαν τὰ ὅπλα κατὰ τῆς πατρίδος των καὶ βαρύνονται μὲ ἕνα ἔγκλημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἔλαβον χάριν καὶ οὐχὶ ἀμνηστίαν».

Ἀργὰ τὴν νύκτα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Τριανταφυλλάκου, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Νομίζω ὅτι παρηρμηνεύθησαν αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Φρονῶ ὅτι ὁ διαπρεπὴς συνεργάτης μου δὲν ἐννοεῖ νὰ θέσῃ ἐκτὸς τιμῆς καὶ κοινωνικῶν σχέσεων τοὺς καταδικασθέντας καὶ τυχόντας χάριτος ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ. Τοιαύτη ἀντίληψις θὰ ἦτο ὄχι μόνον ἀντίθετος πρὸς τὸ συμφιλιωτικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον διέπει ὁλόκληρον τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ συχρόνως θὰ ἦτο ἀντίθετος καὶ πρὸς τὴν κοινὴν λογικήν, διότι οἱ καταδικασθέντες διὰ πολιτικὸν ἔγκλημα οὐδαμοῦ οὐδέποτε ἐτέθησαν ἐκτὸς τιμῆς καὶ κοινωνικῶν σχέσεων.

«Ἡ ἐγκύκλιος νομίζω ὅτι ἔχει ταύτην μόνον τὴν σημασίαν: "Ὅτι δηλαδή, λόγῳ τῆς ἀπαιτουμένης πειθαρχίας καὶ πρὸς διάσωσιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως ἐν τῷ Ναυτικῷ πρέπει ν' ἀποφεύγεται ἡ συνεχὴς καὶ ἐπιδεικτικὴ ἐπικοινωνία τῶν ἐπανελθόντων στασιαστῶν μετὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ Ναυτικοῦ».

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Τριανταφυλλάκος, ὁ ὁποῖος μετέσχε χθὲς τὴν ἑσπέραν τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ συσκέψεως τῆς ἐπιτροπῆς οἰκονομικῆς ἀμύνης, διέψευσεν ὅτι ὑπέβαλε παραίτησιν.

— Μέχρι τῆς στιγμῆς, εἶπεν, οὐδὲν ζήτημα ἐδημιουργήθη ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ ἐγκυκλίου μου. Ἐὰν δημιουργηθῇ τοιοῦτον θὰ σπεύσω νὰ ὑποβάλω τὴν παραίτησίν μου.

»Δὲν νομίζω ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅτι ἐνεργήσας ὡς ἐνήργησα ἐξῆλθον τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας μου διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι οἱ κινηματίαι βαρύνονται ἀκόμη ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, ἀφοῦ δὲν ἠμνηστεύθησαν ἀλλ' ἁπλῶς ἔτυχον χάριστος».

ΕΛΗΞΕΝ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ ἀπεργία πείνης τῶν 17 κομμουνιστῶν τῶν κρατουμένων εἰς τὰς φυλακὰς Ἑπταπυργίου ἔληξε σήμερον, κ